

Interviu cu Pierre Hayet, președintele Institutului Vladimir Ghika (II)

În toamna trecută, după câțiva ani de așteptare și de amânare, am avut în sfârșit șansa să întâlnesc un om altfel decât ceilalți. Drumul ne-a condus pe mine și o echipă de artiști, la Auberive, fosta mănăstire unde Monseniorul Ghika a încercat să întemeieze, în anii 1920, o Congregație a Sfântului Ioan. Nu departe, se află arhivele Institutului Vladimir Ghika, unde se păstrează numeroase și importante documente referitoare la viața Monseniorului. Un singur om e acolo, Pierre Hayet. L-am întâlnit, în sfârșit.

“Cu cât e mai dificil, cu atât insist mai mult. Merg peste tot, deschid toate ușile, am un tupeu extraordinar, după cum spune soția mea. Dar numai așa poți reuși.”

Aceasta este prezentarea pe care o face despre el domnul Hayet, creatorul unei impresionante arhive, co-fondator și actual președinte al Institutului Vladimir Ghika.

“Trebuie să fii politicos, dar să nu eziți niciodată. Eu am fost negustor, știu să vând. Am condus și am pus pe roate societăți care nu mai mergeau. Așa am cunoscut foarte multă lume. L-am contactat chiar pe fiul generalului de Gaulle, pe Philippe de Gaule.”

O viață întregă aproape pentru a merge pe urmele unei alte vieți: cea a Monseniorului Vladimir Ghika, prinț, preot și martir.

Pierre Hayet își începea o conferință despre mentorul său spiritual cu un scurt rezumat al vieții acestuia: născut la Constantinopol, în 1873, Vladimir Ghika face parte dintr-o familie română, ortodoxă, care a dat zece domnitori Moldovei și Țării Românești. Între 1879 și 1895, el primește o educație aprofundată la Toulouse și la Paris.

În 1902 face profesiunea de credință catolică la Roma și studiază filosofia și teologia.

“În familia Monseniorului Ghika, unii au considerat asta îngrozitor”, completează Pierre Hayet, bazându-se pe documente inedite pe care le are în arhiva lui. “Un prinț ortodox să devină catolic! Cum se poate asta?”

Chiar mama lui, prințesa Alexandrina Ghika, este contraria-

tă. Până în 1923, dată la care este sfințit preot la Paris, Vladimir Ghika duce o existență de apostol laic.

“Nu se vorbește suficient despre asta, dar Monseniorul Ghika a fost un mare politician”, e de părere Pierre Hayet, gândindu-se la tot ce a făcut în timpul războiului și imediat după aceea. Temă la care va mai reveni.

Dar continuăm cu șirul vieții. Începând cu 1923, Vladimir Ghika animă diverse opere de caritate și nu numai, apropiat de elita intelectuală a epocii, printre care și de grupul creat de Raissa și Jacques Maritain. Între 1926 și 1929, monseniorul Ghika fondează Opera Fiilor și a Fiicelor Sfântului Ioan, la mănăstirea Auberive (Haute-Marne). Cum spuneam, Pierre Hayet locuiește aproape de Auberive, unde a descoperit prezența acestui mare mistic și totodată misionar. Din afirmațiile celor care au făcut parte din Congregația Sfântului Ioan, dar și din propriile declarații, făcute în corespondență, opera de la Auberive ar fi fost un eșec. Nu și pentru Pierre Hayet.

“Când se spune că a eșuat la Auberive, eu zic că nu e așa. De aici au pornit atâtea lucruri: de aici a plecat în călătoriile pe care le-a făcut în întreaga lume. Măcar dacă s-ar fi profitat, cum ar fi trebuit, de rugăciunile lui, de scrierile lui...”

Una dintre aceste scrieri este drama liturgică *Femeia adulteră*. Pierre Hayet ne arată originalul, scris chiar de mâna Monseniorului Ghika. Și descoperim, cu emoție, programul de la prima reprezentare, din 1931, vineri 6 februarie, de la Maison des Oeuvres de Saint Leon, la Paris. O primă și, pentru multă vreme, unică reprezentație, ce a avut loc în cadrul unor manifestări culturale creștine organizate de grupul Art et Foi. Dar Pierre Hayet mai deține și alte comori.

“Nu vă ascund, oamenii mi-au dat mii de gânduri. Așa am publicat o carte cu Doina Cornea, care este un om minunat. Am petrecut luni întregi să le transcriem, Christiane și cu mine, am cumpărat tot ce ne trebuia. Era o nebunie. Ne-am înconjurat de toate dicționarele. Pentru că, trebuie să știți, Monseniorul Ghika folosește cuvinte pe care nimeni nu le știe... Avem această șansă, de a fi trăit împreună cu soția mea lucruri minunate. Ne-am petrecut zile întregi legați de cineva pe care nu l-am văzut, pe care îl cunoaștem doar din scrierile lui. Dar ajungi să îți spui: e incredibil. E atât de profund.”

În cursul anilor 1920-1930, Vladimir Ghika este totodată spiritual pentru străinii din Paris, deschizător de drumuri la Villejuif și membru permanent al Congreselor Euharistice Internaționale. (va urma)